

REFORMATIE NIEUWS

DE GROTE OVERWINNING BEHALEN

Jaargang 23 nummer 2 2018

In deze uitgave

DE HEMEL IS VOOR OVERWINNAARS	3
DE LAATSTE UREN VAN CHRISTUS	4
LICHT IN EEN DUISTERE PLAATS	9
HET HEMELSE ANTWOORD OP EEN MENSELIJKE CRISIS	13
DIAGNOSE: ONDERVOED	15
PLEZIER HEBBEN IN HET ZIJN VAN EEN VRIEND	17

Conferenties 2018

■ Voorjaarsconferentie,
Noord- en Zuid-Duitse
Vereniging,
18-20 mei, Oberbernards/
Fulda (Foto's vindt u achterin)

■ Herfstconferentie,
Noord- en Zuid-Duitse
Vereniging,
28-30 september,
Oberbernards/Fulda

■ Winterconferentie,
Noord- en Zuid-Duitse
Vereniging,
14-16 december,
Oberbernards/Fulda

Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

DE HEMEL IS VOOR OVERWINNAARS

Adam en Eva genoten in Eden, toen ze trouw waren aan de geboden van God. Nadat zij verslagen waren door verleidingen van Satan, werden zij verdreven uit het Paradijs; zij kregen een leven van zwoegen en lijden en uiteindelijk de eeuwige dood. Door Gods wonderbare genade kregen ze een nieuwe kans om trouw te zijn aan de wetten des hemels en om weer eeuwig leven te krijgen.

In Openbaring hoofdstuk 2 en 3 staan de boodschappen, gezonden aan de zeven gemeenten; we vinden er zeven beloften aan de overwinnaars.

1. Vrije toegang tot de boom des levens in het paradijs van God.

2. Eeuwig leven.

3. Verborgen manna, een witte steen, een nieuwe naam (passend bij een nieuw karakter).

4. De Morgenster (eeuwige verbinding met Christus).

5. Een wit kleed en uw naam in het boek des levens voor eeuwig.

6. Een pijler zijn in Gods Heiligdom, Gods naam hebben (Gods karakter).

7. Zitten met Jezus op Zijn troon.

Wij moeten ernstig overwegen, dat deze beloften alleen voor overwinnaars zijn.

In Romeinen hoofdstuk 7 leren we, dat als we zelf proberen onze begeerten en hartstochten te overwinnen, in onze eigen zwakheid, we dan zeker worden verslagen.

In de verzen 14-23 drukt de apostel de teleurstelling uit van zo'n leven. Ten slotte trekt hij de conclusie: 'Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?' (vers 24).

Echter in Romeinen hoofdstuk 8, nadat hij zijn leven volledig aan Christus had overgegeven, geleid door de Heilige Geest, heeft dezelfde persoon een heel andere ervaring: 'Zo is er dan nu geen verdoemenis voor hen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest. Want de wet van de Geest des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods. Want hetgeen voor de wet onmogelijk was, omdat zij door het vlees krachteloos was, heeft God Zijn Zoon zendende in gelijkheid van het zondige vlees, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees. Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest' (verzen 1-4).

Zien we het grote verschil? Terwijl we ons best doen, maar op onszelf vertrouwen, onze beste inspanningen aanwenden om verleidingen te overwinnen, zijn wij de grote verliezers. Als wij absoluut geen vertrouwen hebben in onszelf, volledig op Christus vertrouwen, worden we door de Heilige Geest geleid om dagelijks de overwinning te behalen. Aan het einde van Romeinen 8 vinden we een prachtig lied van overwinning: 'Wat zullen wij dan tot

deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken?... Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard? Gelijk geschreven is: Want om Uwentwil worden wij de ganse dag gedood; wij zijn geacht als schapen ter slachting. Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft. Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heere' (verzen 31-32, 35-39).

"We kunnen overwinnen. Ja volledig, volkomen. Jezus stierf voor ons om een weg tot ontsnapping te maken, zodat we elke fout mogen overwinnen, elke verzoeking kunnen weerstaan en uiteindelijk om met Hem te zitten op Zijn troon. Het is ons voorrecht om geloof en verlossing te hebben. De kracht van God is niet afgenomen. Deze zou nu net zo vrijelijk geschonken worden als vroeger; maar de gemeente heeft haar geloof verloren om te eisen, hun energie om te worstelen, zoals Jakob, roepend: 'Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent' (Genesis 32:26). Volhardend geloof sterft weg. Er moet nieuw leven komen in de harten van Gods volk. Ze moeten de zegen opeisen. Geloof, levend geloof, leidt altijd naar boven naar God en heerlijkheid, ongeloof naar beneden naar duisternis en dood." –Ye Shall Recieve Power, blz. 367.

"Wanneer we vallen, zijn allen hulpeloos, lijden als gevolg van ons besef van de zondigheid van de zonde; als we ons vernederen voor God, onze ziel kwellen door oprecht berouw en wroeging; wanneer we onze vurige gebeden aanbieden aan God in de naam van Christus, zullen we zo zeker door de Vader worden ontvangen, als we oprecht ons alles volledig overgeven aan God. We moeten in onze diepste ziel beseffen, dat al onze inspanningen in en van onszelf absoluut waardeloos zijn: Want alleen in de naam en kracht van de Overwinnaar zullen wij overwinnaars zijn." –The Review and Herald, 5 februari 1895.

Zijn deze beloften goed nieuws voor ons? Ja. In nauw contact met Christus kunnen wij elke dag en elk moment meer dan overwinnaars zijn.

Dan kunnen we met de apostel zeggen: 'Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus' (1 Korinthe 15:57).

The background of the entire page is a photograph of three wooden crosses standing on a rocky, grassy hill. The central cross is the largest and most prominent. The two flanking crosses are smaller. The sky is filled with dramatic, colorful clouds in shades of purple, blue, and white, suggesting a sunset or sunrise. The overall mood is solemn and spiritual.

DE LAATSTE UREN VAN CHRISTUS

Kort nadat Hij op donderdagavond met Zijn discipelen het Paschamaal had genomen, ging Jezus naar de hof van Gethsémané, een van Zijn gebruikelijke plaatsen voor gebed. Vaak had Hij de hele nacht op die plek doorgebracht, in diepe verbondenheid met Zijn Vader. Nu aan het einde van Zijn zending ten behoeve van zondaars verliet Christus de bovenzaal en ging naar de hof, gelegen aan de voet van de Olijfberg.

door D. P. Silva
Bij Hem waren Zijn elf discipelen (Judas was afwezig, omdat hij op weg was om zijn Meester te verraden).

Voordat Hij daar aankwam, troostte Christus Zijn discipelen met de belofte van Zijn tweede komsten van het zenden van de Heilige Geest als Zijn vertegenwoordiger om hen te helpen. Onderweg zag hij een wijnstok, die Hij gebruikte als een illustratie van de relatie, die tussen Hem en Zijn discipelen. Hij maakte duidelijk, dat

ons geestelijk leven, onze overwinning over verleiding en zonde, afhangt van een levendige verbinding met Hem. Hij benadrukte ook de noodzaak van broederlijke liefde onder Zijn volgelingen. 'Hebt elkander lief'. Hij herhaalde tegen Zijn discipelen: 'Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt'. En Hij gaf hun een voorbeeld: 'Gelijk Ik u liefgehad heb' (Johannes 13:34).

Jezus heeft tijd gewijd om de noodzaak van de Heilige Geest te benadrukken voor al Zijn volgelingen. Net als de Heere Jezus moet de Heilige Geest, die de derde Persoon is van de Godheid en een andere Trooster, beschouwd worden als de "beste gave" gezonden door de hemel aan allen, die in Christus geloven als hun Verlosser en Heer.

Voordat Gethsémané bereikt was, bood Christus een ernstig bemiddelend gebed aan voor Zijn discipelen. Hij verklaarde: 'En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt' (Johannes 17:3). Hij had duidelijk gemaakt, dat wij de Vader niet kunnen kennen, behalve door de Zoon te kennen.

"Het uit eigen ervaring kennen van God en van Jezus Christus, die door God gezonden is, verandert de mens naar Gods beeld. Het geeft de mens macht over zichzelf om elke impuls en hartstocht van onze aardse natuur ondergeschikt te maken aan de hogere krachten van de geest. Het maakt hem een zoon van God en erfgenaam van de hemel. Het brengt hem in gemeenschap met de geest van de Oneindige en opent voor hem de rijke schatten van het universum." –Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 64.

In Zijn gebed openbaarde Christus Zijn grote verlangen, dat Zijn discipelen onderling zo verenigd zouden zijn, als Hij verenigd is met de Vader en de Heilige Geest.

'Opdat zij allen één zijn; gelijk Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zijn, opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt... Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in één en opdat de wereld bekenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt' (Johannes 17:21,23).

Na het geven van waardevolle woorden van troost en bemoediging aan Zijn naaste volgelingen arriveerde Christus bij de hof van Gethsémané. Zodra Hij de hof binnenging, voelde Hij diepe angst. Op dat moment werden de zonden van de hele wereld Hem toegerekend. Hoewel Hij nooit een enkele zonde had begaan, nam Hij de schuld van de hele mensheid op Zich, al uw zonden en al mijn zonden. 'Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, door God geslagen en verdrukt was. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden... De Heere heeft onzer aller ongerechtigheden op Hem doen aanlopen' (Jesaja 53:4-6).

Paulus vat de kern van het evangelie samen met de volgende woorden, verklarend, dat 'Want Hem (Jezus), Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij (God) zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem (Jezus)' (2 Korinthe 5:21).

"Hij, die door Zijn eigen verzoening aan de mens een oneindige bron van zedelijke kracht heeft verschaft, zal deze kracht zeker voor ons gebruiken. Wij mogen onze zonden en zorgen aan Zijn voeten neerleggen, want Hij heeft ons

lief. Elke blik en elk woord van Hem nodigt ons uit Hem te vertrouwen. Hij wil ons karakter maken en vormen naar Zijn eigen wil." –Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 92.

Diepe angst, die wij ons niet kunnen voorstellen, nam bezit van Christus. Vanwege onze zonde voelde Hij Zich gescheiden van Zijn Vader. Toen Hij acht van Zijn discipelen op enige afstand achterliet, nodigde de Heer Petrus, Jakobus en Johannes uit om dichterbij Hem te zijn in Zijn lijden. Zijn menselijke natuur werd geschokt voor het verschrikkelijke offer. Toen bad Hij: 'Vader, of Gij wildet deze drinkbeker van Mij wegnemen, doch niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede' (Lukas 22:42). Hij had Zijn discipelen verteld: 'Mijn ziel is geheel bedroefd tot de dood toe; blijft hier en waakt met Mij' (Matthéüs 26:39).

Jezus voelde de behoefte aan menselijke steun en medeleven, en dus keerde Hij terug naar Zijn discipelen. Maar Hij vond hen slapende. Hij zei tegen Petrus, dezelfde persoon die beloofd had om zelfs met Hem te zijn tot de dood toe. 'Kunt gij dan niet één uur met Mij waken? Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt.' Maar de Heer probeerde Zijn discipelen te verontschuldigen door de woorden toe te voegen: 'De geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak' (Matthéüs 26:40-41).

Toen bad Hij de tweede keer, zeggende: 'Mijn Vader, indien deze drinkbeker van Mij niet voorbij kan gaan, tenzij dat Ik hem drinke, Uw wil geschiede' (vers 42). Hij bood dat gebed drie keer aan, maar er kwam geen gunstig antwoord van de Vader.

In dat kritieke uur, toen het plan van verlossing van de mensheid in gevaar was, kwam Gabriël, de machtigste engel des hemels, om de Zoon van God te ondersteunen. Hij kwam niet om de drinkbeker te verwijderen, maar om Hem te versterken om deze te drinken. Toen werd Hem een panorama getoond van de miljoenen zielen, die gered zouden worden door Christus' offer. Christus was getroost. Jesaja had voorspeld: 'Om de arbeid van Zijn ziel zal Hij het zien en verzadigd worden; door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen' (Jesaja 53:11).

Paulus zei in zijn brief aan de Hebreeuwse christenen: 'Ziende op de Overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Die voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht' (Hebreeënen 12:2).

"Wat ondersteunde de Zoon van God tijdens Zijn leven van strijd en opoffering? Hij zag de gevolgen van de arbeid van Zijn ziel, en dat stemde Hem tevreden. Terwijl Hij vooruitzag naar de eeuwigheid, zag Hij het geluk van hen, die door Zijn vernedering vergiffenis en eeuwig leven hadden ontvangen. Zijn oor ving het gejuich der verlostten op. Hij hoorde, hoe de vrijgekochten het Lied van Mozes en van het Lam zongen." –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 437.

Na dit visioen werd Christus getroost en bemoedigd om door te gaan met een sterke overtuiging om al het lijden te aanvaarden, lichamelijke, mentale en geestelijke offers, die nodig waren om de mensen te redden van de eeuwige ondergang.

JEZUS GEVANGENOMEN

Kort na Zijn gebed leidde Jezus Zijn discipelen om hun vijanden te ontmoeten. Alles wat de Heer die avond werd aangedaan, was volkomen onwettig. Voordat Hij werd veroordeeld, werd Hij gevangengenomen en mishandeld.

Judas was met de overpriesters en de menigte die de groep vormde, overeengekomen, dat hij Jezus zou kussen om Hem aan Zijn vervolgers bekend te maken. Christus ontving de kus van Zijn verrader en sprak slechts een paar woorden: 'Judas, verraadt gij de Zoon van God met een kus?' Maar het geweten van Judas was weg. Hij was onder de directe leiding van de prins der duisternis. Toen zij zagen, dat Christus zich niet tegen Judas verzette, werd de menigte brutaler om de Heiland te arresteren.

Aan het begin van de gevangenneming probeerde Petrus zijn Heer te verdedigen met een zwaard. De ijverige discipel probeerde een van de misdadigers te onthoofden, maar hij was er alleen in geslaagd een oor af te snijden van zijn doelwit. Zelfs bij de gevangenneming verrichtte Christus een wonder en herstelde het oor van de ongelukkige man. Daarna liepen alle discipelen weg en lieten hun Meester achter bij die "wolven", die zo dorstig waren naar het bloed van de Verlosser.

EEN SCHIJN VAN RECHTVAARDIGHEID

Voordat Hij in het paleis van de hogepriester, Kajafas, arriveerde, werd Christus naar het huis van Annas geleid, de schoonvader van Kajafas. Jezus moest door die ervaren en sluwe vos worden ondervraagd. Annas was al met pensioen maar nog steeds zeer gerespecteerd onder het Sanhedrin en werd geacht in staat te zijn om iedereen te vernietigen, die, dat werd verondersteld, het leiderschap van die raad ondermijnde. Annas zou Christus verhoren voor het "proces" van Kajafas, die een minder ervaren man was dan zijn schoonvader. Annas probeerde Jezus te vangen met vragen over:

1. Zijn leringen en
2. Zijn discipelen.

Het was zijn bedoeling om te insinueren, dat Christus geheime vergaderingen en leringen had gehouden, die konden worden gebruikt bij een opstand tegen de Romeinse regering. Hij hoopte een reden te vinden om Jezus voor de autoriteiten te beschuldigen als leider van een ondermijnende beweging tegen Rome. Het antwoord van Christus aan Annas

maakte duidelijk, dat Zijn werk en leringen bekend waren bij het publiek en dat Hij niets te verbergen had. Niets was in het geheim onderwezen.

Dezelfde priesters hadden eerder spionnen gestuurd om Jezus stap voor stap te volgen om enige grond te vinden voor beschuldiging en veroordeling. Het antwoord van Christus stilde Annas. Zijn woorden hadden ook een grotere betekenis, want zij veroordeelden Annas voor het proberen Jezus te veroordelen op een geheimzinnige manier.

Het zogenaamde "veroordelen" van Christus was volkomen onwettig, omdat:

1. Het Sanhedrin was niet bevoegd om 's avonds te vergaderen. Hun vergaderingen konden alleen

gedurende de uren van de dag worden gehouden.

2. Alle leden van de Raad moesten aanwezig zijn.

3. Degene, die geoordeeld zou worden, had recht zich te verdedigen.

4. Hij kon niet worden gevangengenomen, voordat hij wettelijk beschuldigd was op basis van krachtig bewijs en getuigenverklaringen van geloofwaardige getuigen.

Al deze grondregels waren niet gerespecteerd. Christus was gevangengenomen voor het proces, 's nachts, en mishandeld voor, tijdens en na Zijn veroordeling.

Als een natie onder de leiding van Rome hadden de Joden niet het recht

om iemand te veroordelen zonder de goedkeuring van de Romeinen. Hun beslissing moest door de Romeinse regering worden goedgekeurd om geldig te zijn.

Omdat het Sanhedrin geen geldige beschuldiging tegen Christus vond, werd het onschuldige Slachtoffer meegenomen naar Kajafas, de hogepriester. Het was een laatste poging om Jezus te veroordelen, en Hij werd ondervraagd over zijn relatie met de Vader: 'Ik bezweer U bij de levende God, dat Gij ons zegt, of Gij de Christus zijt, de Zoon van God?' Tot nu toe had Christus gezwegen voor Kajafas, ondanks alle valse beschuldigen tegen Hem, maar nu moest Hij antwoorden: 'Gij hebt het gezegd. Doch Ik zeg u: Van nu aan zult gij de Zoon des mensen zien, zittende ter rechterhand van de kracht Gods, en komende op de wolken des hemels' (Matthéüs 26:63-64).

Kajafas verloor zijn geduld. Als Sadduceeër geloofde hij niet in de opstanding en hoopte, dat al zijn eigen misdaden begraven zouden worden bij zijn dood. Hij verscheurde zijn heilige klederen en beschuldigde Jezus van godslastering. De Joden begrepen de uitdrukking 'Zoon van God' als een duidelijke verklaring, wat betekende dat Christus een goddelijk Wezen was. Vanwege Zijn vereenzelviging met de Godheid werd Jezus ter dood veroordeeld. De daad van Kajafas om zijn kleding te verscheuren was volkomen in strijd met Gods gebod, en hij toonde een uitbarsting van menselijke hartstocht, die aantoonde, dat hij niet waardig was een hogepriester te zijn.

PETRUS VERLOOCHENT JEZUS

Petrus was een van de meest trouwe discipelen van Jezus en behoorde tot de drie discipelen, die het dichts bij de Meester stonden. Hij was bereid alles te doen, wat nodig was om het onderricht van Christus te vervullen. Voordat Hij naar Gethsémané ging, had de Heer voorzegd, dat al Zijn discipelen Hem zouden verlaten tijdens de komende crisis. Petrus had geantwoord met de verklaring, dat al zou ook iedereen de Meester verlaten, hij zou Jezus volgen, zelfs tot de dood. Petrus was zeer

oprecht in zijn woorden en verlangens, maar er was een zeer ernstig probleem met deze discipel. Hij vertrouwde op zichzelf en kende zijn eigen karakter niet. Jezus openbaarde dat onbekende karakter aan Petrus door te vermelden, dat voordat de haan twee keer zou kraaien, de discipel Jezus driemaal zou verloochenen.

Toen Christus tegenover de meest vijandige omgeving in het paleis van Kajafas stond, probeerde Petrus de Meester op gepaste afstand te volgen. Toen vroeg een jonge vrouw hem, of hij een volgeling van Christus was. Petrus verloochende de Meester voor de eerste keer. Opnieuw werd Petrus gevraagd naar zijn relatie met Jezus en opnieuw verloochende hij de Meester. Ten slotte werd Petrus voor de derde keer ondervraagd over het deel uitmaken van de kleine groep volgelingen van Jezus, en deze keer gebruikte hij harde woorden om zijn onwetendheid over Christus te bevestigen. Petrus keek naar Christus en de Meester keek hem aan. In de blik van Jezus zag Petrus alleen liefde en vergeving.

Petrus voelde zich verwoest, toen hij zich de woorden van Christus herinnerde. Hij beseftte, dat Jezus hem heel goed kende, terwijl hij zichzelf niet kende. Vanaf die plaats ging hij naar Gethsémané, waar hij bitter weende. Hij had oprecht berouw over zijn slechte daad tegen de Meester. Christus had hem van tevoren gezegd: 'Als gij eens zult bekeerd zijn, zo versterk uw broeders'.

CHRISTUS VOOR PILATUS, DE ROMEINSE STADHOUDER

Vroeg in de ochtend van vrijdag werd Christus naar het paleis van Pilatus gebracht, de Romeinse stadhouder. De veroordeling van Jezus kon door de Joden niet worden uitgevoerd zonder goedkeuring van de Romeinen. Pilatus begreep, dat de Joden verlangend waren om iemand kwijt te raken, die hun weg had gekruist. De leden van het Sanhedrin waren er zeker van, dat Pilatus hun veroordeling zou bevestigen zonder voorafgaande daden of vragen, maar toen de Romeinse rechter Jezus zag, was hij positief onder de indruk. Hoewel hij geen rechtvaardige rechter was, vroeg Pilatus van de Joden redenen voor de veroordeling van Jezus. Dit verzoek van een heidense rechter was echt pijnlijk voor de Joden. Zij drongen aan, dat, omdat het belangrijkste gerecht van de Joden Christus al had veroordeeld, Pilatus hun beslissing als een laatste en onbetwistbare daad zou moeten accepteren. Maar de zuiverheid en edelmoedigheid, getoond in het karakter van Christus, waren een aanwijzing van Zijn onschuld.

Pilatus verklaarde, dat hij geen enkele schuld in Jezus kon vinden. Deze verklaring, uitgesproken door een Romeinse autoriteit, was een duidelijke berisping van de kwade bedoelingen van de Joden. Toen zij Christus beschuldigden van het bederven van het volk van Judéa tot Galiléa, vond Pilatus een manier om van zo'n moeilijke taak af te komen, en stuurde Jezus naar Heródes. De viervorst van Galiléa wilde graag zijn nieuwsgierigheid naar Jezus bevredigen, hij was dezelfde Heródes, die Johannes de Doper had vermoord, omdat de profeet hem had bestraft met betrekking tot zijn tweede huwelijk, terwijl de eerste echtgenoot van Heródias nog leefde. Zijn geweten was nu veel meer verhard dan voordat hij schuldig werd aan het vermoorden van Gods grootste profeet.

In het begin behandelde Heródes Jezus heel vriendelijk,

in de verwachting dat Christus aan zijn verzoeken zou voldoen. Maar Christus had geen woord voor deze slechte en verharde man. Het zwijgen van Christus was de beste boodschap, die Hij kon geven aan de onboetvaardige koning. Heródes werd boos over het gedrag van Christus en uiteindelijk begon de koning hem fysiek aan te vallen en opende de weg voor het gepeupel om hetzelfde met Hem te doen. Nu gedroegen de mensen zich als demonen, toen zij Christus aanvielen, en de Heiland zou daar zijn gedood, als de Romeinse soldaten niet hadden ingegrepen. Echter de Heilige Geest bracht zo'n krachtige invloed over deze situatie, dat zelfs Heródes Christus niet durfde te veroordelen. Tot teleurstelling van Pilatus werd Jezus naar hem teruggestuurd. Pilatus bevond zich in een moeilijke positie. Hij was er zeker van, dat Christus onschuldig was, maar hij had ook andere politieke belangen en daarom aarzelde hij wat te doen. De Romeinse ambtenaar aarzelde tussen trouw zijn aan zijn geweten en toegeven aan de slechte verlangens van de mensen en hun leiders.

Pilatus was verbaasd over het kalme, heilige gedrag van Christus, toen Hij werd geconfronteerd met de wrede behandeling, die Hij van zijn bittere vijanden ontving. In het midden van de menigte was Christus de enige, die volledige vrede in Zijn geest openbaarde, en dat deed Hij ondanks de uitzichtloze vijandige omgeving.

De Heilige Geest werkte in het hart van Pilatus en de stadhouder werd bewogen om een heel belangrijke vraag aan Jezus te stellen: 'Wat is de waarheid?' Christus was bereid om hem de hele waarheid te leren, maar Pilatus had andere belangen. Hij was bezorgd over zijn eigen politieke macht en wachtte niet op het antwoord van Christus.

Aan de andere kant drongen de Joodse leiders erop aan Christus te beschuldigen en Zijn dood te eisen. Pilatus probeerde de Joden te sussen, terwijl hij nog steeds de onschuld van Christus verklaarde, maar zij wilden de Heiland veroordelen. Pilatus probeerde verschillende alternatieven te gebruiken om Jezus vrij te laten, maar hij had geen succes. Hij besloot Jezus te kastijden om de Joden te sussen. Hoewel hij Jezus onschuldig had verklaard, handelde hij tegen zijn eigen geweten door te bevelen een rechtvaardige Man te geselen. De Joden beseften de zwakheid van de Romeinse ambtenaar en drongen steeds meer aan op de veroordeling van Jezus. Tenslotte gebruikte Pilatus een heidense gewoonte om twee veroordeelde mensen aan de menigte aan te bieden, zodat het volk een van hen kon kiezen om bevrijd te worden en de ander om geëxecuteerd te worden. Pilatus redeneerde, dat het volk, als zij keken naar de zuiverheid van Christus, zoals getoond in Zijn uiterlijk en gedrag, de Heiland bevrijd zou worden en de andere man, Bar-Abbas, veroordeeld tot de dood. Tot zijn grote verbazing besloot de menigte Bar-Abbas, een berucht misdadiger, vrij te laten en Christus te kruisigen. Pilatus gaf het op. Hij waste symbolisch zijn handen, verklaarde zichzelf vrij van de schuld van de veroordeling van Christus, maar gaf Hem over aan de soldaten om te worden gekruisigd.

GOLGOTHA

Golgotha was een plaats buiten Jeruzalem, waar misdadigers werden geëxecuteerd. Het kruis, dat was voorbereid voor Bar-Abbas, werd nu op de schouders van Christus gelegd.

Het dragen van het kruis was moeilijk voor de Heiland. Sinds donderdagavond had Jezus niets gegeten. De Verlosser had ook enorme beproevingen doorgemaakt in Gethsémané en tijdens de klucht van een proces in het paleis van Annas. Hij werd voor Kajafas gebracht, daarna tweemaal voor Pilatus en een keer voor Heródes. Jezus was gegeseld en geslagen en was het slachtoffer van de wreedste behandeling. Zijn menselijke natuur was volledig uitgeput en verwoest. Hij beschikte niet over voldoende kracht om het kruis naar de plaats van executie te brengen. Na het zoeken naar iemand om het kruis naar Golgotha te dragen kozen de Romeinen een man genaamd Simon. Zij bemerkten, dat deze man van Cyrene medelijden had; zij besloten, dat hij het kruis moest dragen. Simon werd echt gezegend door die ervaring. Hij leerde het kruis van Christus aan te nemen als zijn enige hoop van verlossing en zijn eigen kruis op te nemen om Christus te vertegenwoordigen.

Op de plaats van executie werd Christus gekruisigd. Kruisiging was de verschrikkelijkste vorm van foltering. Nu nam Christus onze plaats in, ondanks dat Hij onschuldig was. Zijn mentaal lijden was veel erger dan Zijn lichamelijk lijden. Hij voelde de verschrikkelijke scheiding tussen Hem en Zijn Vader vanwege de zonden van de wereld, uw zonden en mijn zonden.

Toen Hij gekruisigd werd, werd Jezus het doelwit van spot, vernedering en afwijzing. Het hele universum was verbaasd, toen Jezus Zijn bede uitsprak voor Zijn vijanden: 'Vergeef hen, want zij weten niet, wat zij doen!' Er kwam geen woord van vergelding over de lippen van de Verlosser, alleen maar een verzoek om vergeving jegens Zijn moordenaars.

De meest troostrijke ervaring voor de Heiland, zelfs aan het kruis, was het gebed van de berouwvolle dief: 'Heere, gedenk mij, als Gij in Uw koninkrijk zult gekomen zijn' (Lukas 23:42). Terwijl Zijn eigen discipelen slechts teleurstelling toonden over de gevangenneming en veroordeling van de Heiland, en terwijl de leiders en praktisch de hele natie Jezus verachtten, was de berouwvolle dief iemand, die Christus erkende als zijn Verlosser en Heer. Christus antwoordde meteen: 'Heden zeg Ik u: Gij zult met Mij in het Paradijs zijn'. De berouwvolle dief was op dat moment en aan het kruis volkomen gered. Hij manifesteerde een volmaakte vrede, die voortkomt uit de vergeving van zonden.

Voordat Christus stierf, zag Hij Zijn moeder dichtbij het kruis en ook Zijn discipel Johannes. Hij zei tegen haar: 'Vrouw, zie uw zoon'. En tegen Johannes: 'Zie uw moeder'. Vanaf die tijd ontving Johannes Maria in zijn huis als een heilige erfenis achtergelaten door Christus.

Toen zei Christus met luide stem: 'Mijn God, Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten?' De scheiding tussen Christus en Zijn hemelse Vader was vanwege onze zonden, de Rechtvaardige stervende in de plaats van de zondaars. Deze scheiding veroorzaakte Jezus meer lijden dan al Zijn lichamelijke pijn.

Op het negende uur sprak Christus woorden van diepe betekenis voor het hele universum: 'Het is volbracht!' Hij stierf voor u en voor mij. Voor uw gezin en voor mijn gezin. Voor de hele wereld.

De Bijbel verklaart, dat 'de bezoldiging van de zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven door Jezus Christus' (Romeinen 6:23). Vanwege onze zonden verdienen wij de eeuwige dood. Maar omdat Christus stierf in onze plaats, als wij Hem aannemen als onze Verlosser en Heer, kunnen wij het eeuwige leven hebben. Christus werd onze Plaatsvervanger en Borg. Hij leefde een volmaakt leven en stierf aan het kruis te midden van de laagste misdadigers. Hoewel Hij nooit een zonde beging, aanvaardde Hij om de zonden van

de hele wereld op te nemen, zodat iedereen, die Hem zou aannemen, eeuwig leven kon hebben. 'Want Hem, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, dat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem' (2 Korinthe 5:21).

Omdat Christus aanvaardde zonde te zijn voor ons, kunnen wij rechtvaardigheid verkrijgen door Hem, als wij volledig in Hem geloven, berouw hebben van onze zonden, en door Zijn wonderbare genade Zijn wil gehoorzamen.

Johannes zegt over de berouwvolle en gehoorzame gelovigen: 'En zij hebben ... overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis; en zij hebben hun leven niet liefgehad tot de

dood toe' (Openbaring 12:11). Zie ook 2 Korinthe 6:1-2; Hebreëen 2:3; 3:13; Openbaring 3:20-21.

Nadat Hij aan het kruis de overwinning behaalde, stond Christus op en ging toen naar het hemelse heiligdom, waar Hij bemiddelt voor Zijn kinderen. Wanneer Hij Zijn middelaarswerk eindigt, zal Hij wederkomen om Zijn getrouwe volgelingen mee te nemen naar het hemelse tehuis.

Moge de Heer ons helpen, dat wij onder de getrouwen zullen zijn om eeuwig te leven met onze dierbare en liefdevolle Heiland! In de hemel zal de sterkste reden voor ons eeuwig geluk zijn om met Christus te leven, gevolgd door degenen te ontmoeten aan wie wij het verlossingsplan in Jezus Christus hebben gepresenteerd. Moge dit uw en mijn ervaring zijn nu en voor altijd!

Samengesteld uit de Bijbel en de Geest der Profetie met toevoegingen
door Vernon Rankine

LICHT IN EEN DUISTERE PLAATS

En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlicht, en de morgenster opgaat in uw harten' (2 Petrus 1:19).

"Getrouwe mannen, die luisterden naar de richtlijnen van Gods Geest en naar de onderrichtingen van Zijn woord, moesten deze waarschuwing (van Openbaring 14:6-7) aan de wereld brengen. Zij hadden 'acht gegeven op het profetische woord', dat is als 'een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten' (2 Petrus 1:19). Zij hadden naar de kennis van God gezocht en hadden haar meer waard geacht dan alle verborgen schatten. Ze dachten zoals de spreukendichter: 'Wat zij opbrengt is beter dan de opbrengst van zilver, wat zij doet gewinnen, is beter dan goud' (Spreuken 3:14). En de Heere wees hen op de grote dingen van het Koninkrijk. 'Des Heeren vertrouwelijke omgang is met wie Hem vrezen, en Zijn verbond maakt Hij hun bekend' (Psalm 25:14)." – Maranatha, blz. 17.

De grote vraag is: Waarom is Gods volk in duisternis? Van het eerste begin van het evangelie hebben wij het voorrecht gehad Jezus Christus, het Licht der wereld, in ons midden te hebben! Lang geleden heeft de Heer ons de uitnodiging gegeven door de profetie van Jesaja 2:5: 'Komt, gij huis van Jakob, en laat ons wandelen in het licht des Heeren'. Wat of wie is het licht? Ik hoop, dat wij aangenomen hebben, dat dit licht bestaat uit de boodschappen, die God gekozen heeft om tot ons te spreken door de profeten, met inbegrip van de boodschapper des Heeren voor de laatste tijd, Ellen G. White. En natuurlijk moeten wij ook Jezus Zelf ons het antwoord laten geven: 'Zolang Ik in de wereld ben, zo ben Ik het licht der wereld' (Johannes 9:5). Jezus ging heel ver om het ons te verklaren: 'Ik ben het licht der wereld, die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben' (Johannes 8:12).

De dienstknecht des Heeren legde heel precies de zaak uit en deze raad werd gegeven: "Het waren niet de geleerde theologen, die deze waarheid begrepen en verkondigden. Als zij trouwe wachters waren geweest en de Bijbel ijverig en biddend hadden onderzocht, zouden ze 'de tijd van de nacht' geweten hebben. Zij zouden aan de hand van de profetieën hebben geweten, wat er spoedig zou gebeuren. **Maar dat deden ze niet en daarom werd de boodschap aan eenvoudige mensen toevertrouwd.** Jezus had gezegd: 'Wandelt, terwijl gij het licht hebt, opdat de duisternis u niet overvalle' (Johannes 12:35). Wie zich afkeert van het licht, dat God hem gegeven heeft, of het niet zoekt, terwijl het binnen zijn bereik is, wordt in de duisternis gelaten. Maar Jezus zegt: 'Wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar zal het licht des levens hebben' (Johannes 8:12). Wie er oprecht naar streeft Gods wil te doen en handelt volgens het licht, dat hij al heeft, zal nog meer licht ontvangen en een ster met een hemelse lichtglans zal hem in alle

waarheid leiden." – Maranatha, blz. 17.

DWINGT GOD ONS DE WAARHEID TE GELOVEN? OF LEIDT HIJ ONS NAAR HET LICHT?

"God dwingt de mensen niet hun ongelooft op te geven. Licht en duisternis, waarheid en dwaling liggen voor hen. Zij moeten zelf beslissen, wat zij willen aannemen. De menselijke geest is toegerust met het vermogen om onderscheid te maken tussen goed en kwaad. Het is Gods bedoeling, dat de mensen geen beslissingen zullen nemen, gedreven door een gevoel, maar vanwege het gewicht van bewijsmateriaal door zorgvuldig Schrift met Schrift te vergelijken. Indien de Joden hun vooroordeel ter zijde gesteld hadden en de geschreven profetie vergeleken hadden met de feiten, die het leven van Jezus kenmerkten, dan zouden zij de prachtige harmonie gezien hebben, die bestaat tussen de profetieën en de vervulling daarvan in het leven en dienstwerk van de eenvoudige Galileëer." – De Wens der Eeuwen, blz. 396.

De dienstknecht van de Heer legt uit: "Gehoorzaamheid aan God brengt de ziel in overeenkomst met de hoogste wetten in het universum. Het verleent waardigheid en ware grootheid aan de meest nederige bezigheid, waar Christus de leiding kan hebben. Het kroont de laagste positie in het leven met de hoogste eer, mensen in verbinding met God brengen en Zijn belangen verbinden met de plannen en doelen, die bestaan in de oneindige geest vanaf de eeuwigheid.

De Heere Jezus Christus heeft de prijs voor u betaald, niet om alleen maar de instemming met de waarheid te bevestigen, maar voor het dienen met het hart. Hij wenst het eerbetoon van uw ziel. U kunt niet ophouden te geloven, dat u de wil van God behoort te doen. U kunt uzelf niet meer ontslaan van de eisen van de plicht, ook kunt u niet vluchten voor de tegenwoordigheid van God. Alleen in gehoorzaamheid aan God zult u echt geluk beseffen." – Manuscript Releases 14, blz. 11-12.

WAAROM IS GODS VOLK IN DEZE GEESTELIJKE TOESTAND?

"Mij is getoond, dat de grootste oorzaak, waarom het volk Gods zich nu bevindt in deze staat van geestelijke blindheid, daarin ligt, dat zij zich niets laten gezeggen. Velen hebben de hun gegeven berispingen en waarschuwingen veracht. De waarachtige Getuige veroordeelt de lauwe toestand van Gods volk, waardoor Satan in deze tijd van wachten en waken grote macht over hen verkrijgt. De zelfzuchtigen, de hovaardigen en, die de zonde liefhebben, worden altijd door twijfel besprongen. Satan bezit de bekwaamheid om twijfel te suggereren en tegenwerpingen aan te voeren ten opzichte van het duidelijk uitgedrukte getuigenis, dat God zendt, en velen beschouwen het als een deugd, als een persoonlijk kenteken van intelligentie, wanneer ze

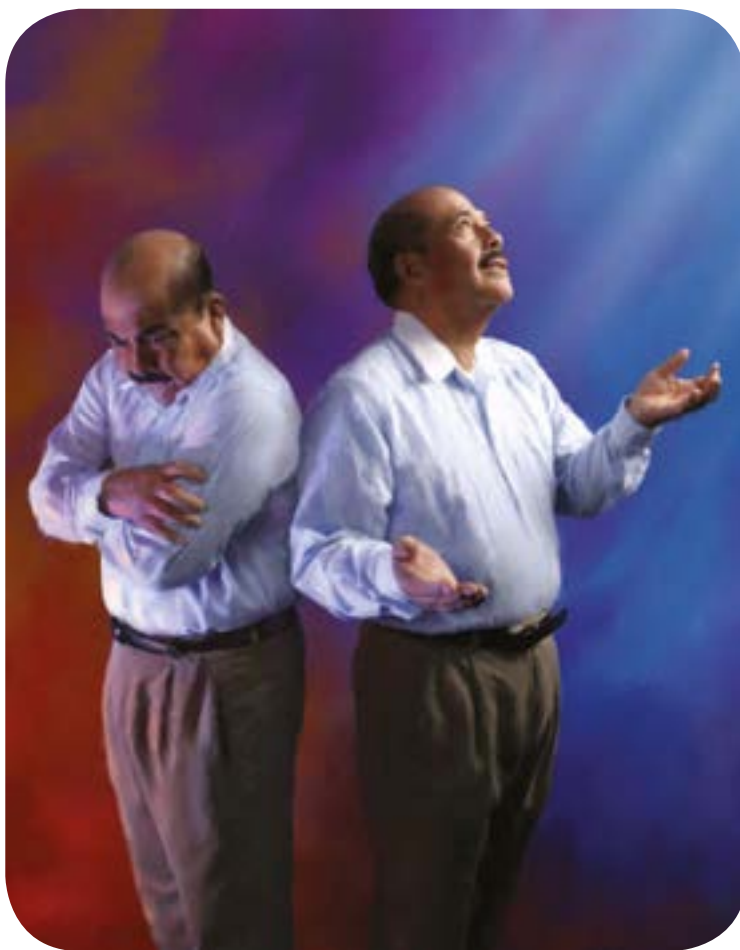
ongeloof aan de dag leggen, vragen stellen en uitvluchten zoeken. Zij, die willen twijfelen, hebben daar ruimte genoeg voor. Het is niet de bedoeling Gods alles, wat twijfel kan wekken, weg te nemen. Hij voert bewijzen aan, die met een ootmoedig verstand en ontvankelijke geest nauwgezet onderzocht moeten worden en allen moeten naar het gewicht dier bewijzen hun beslissing nemen.” –Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 338.

“Het woord van de Heer, gesproken door Zijn dienstknechten, wordt door velen ontvangen met vragen en angsten. En velen zullen hun gehoorzaamheid aan de gegeven waarschuwing en terechtwijzingen onderwerpen, en wachten totdat elke schaduw van onzekerheid uit hun gedachten is verdwenen. Het ongelooft, dat om volmaakte kennis vraagt, zal nooit toegeven aan het bewijs, dat God graag wil geven. Hij verlangt van Zijn volk geloof, dat berust op de zwaarte van het bewijs, niet op volmaakte kennis. Die volgelingen van Christus, die het licht aannemen, dat God hun zendt, moeten de stem van God gehoorzamen, die tot hen spreekt, wanneer er vele andere stemmen zijn, die er tegenin gaan. Het vereist onderscheidingsvermogen om de stem van God te onderscheiden.” – Testimonies 3, blz. 258.

HET VERVULLEN VAN PROFETIEËN MET EEN DIRECTE INVLOED OP ONS

De les, die God aan Zijn volk heeft gegeven, is altijd dezelfde, maar hoe moeilijk is het voor ons om de duidelijke lering te begrijpen! Sta me

te terug te reizen naar de tijd van de profeet Jesaja. Hier kunnen wij zien hoe persoonlijk, hoe vertrouwd God met ons wilde zijn, vooral wanneer een ernstige waarschuwing in twijfel wordt getrokken. ‘Daarna hoorde ik de stem des Heeren, die zeide: Wie zal Ik zenden, en wie zal voor ons heengaan? Toen zeide ik: Zie hier ben ik; zend mij heen. Toen zeide Hij: Ga heen, en zeg tot dit volk: Horende hoort, maar verstaat niet; en ziende ziet, maar merkt niet op. Maak het hart van dit volk vet en maak hun oren zwaar, en sluit

hun oren; opdat het niet zie met hun ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze. Toen zeide ik, Hoe lang, Heere? En Hij zeide: Totdat de steden verwoest worden, zodat er geen inwoner is, en de huizen, dat er geen mens is, en dat het land met verwoesting verstoord wordt’ (Jesaja 6:8-11).

“De hemelse bezoeker beval de wachtende boodschapper: ‘Ga heen, en zeg tot dit volk: Horende hoort,

maar verstaat niet; en ziende ziet, maar merkt niet op. Maak het hart van dit volk vet en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen; opdat het niet zie met hun ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze’ (Jesaja 6:9-10).

De plicht van de profeet was duidelijk; hij moest zijn stem verheffen in protest tegen het heersende kwaad. Maar hij vreesde om het werk te ondernemen zonder enige zekerheid van hoop...

Zijn last van de ziel ten behoeve van het dwalen van Juda moest niet tevergeefs worden gedragen. Zijn opdracht moest niet volledig vruchteloos zijn. Maar het kwaad, dat zich vele generaties had vermenigvuldigd, kon in zijn tijd niet worden weggenomen. Gedurende zijn hele leven moest hij een geduldige, moedige leraar zijn, zowel een profeet van hoop als van ondergang. Het goddelijk doel voltooide zich uiteindelijk, de volle vruchten van zijn inspanningen en van de inspanningen van al Gods trouwe boodschappers zouden verschijnen. Een overblijfsel moet gered worden. **Dat dit mocht worden bewerkstelligd, dan waren de boodschappen van**

waarschuwing en smeekbeden aan de opstandigen overgedragen geworden, verklaarde de Heer, ‘totdat de steden verwoest worden, zodat er geen inwoner is, en de huizen, dat er geen mens is, en dat het land met verwoesting verstoord wordt. Want de Heere zal die mensen ver wegdoen, de verlating zal groot wezen in het binnenste van het land’ (verzen 11-12).” –The Review and Herald, 11 maart 1915.

Is er een directe les voor ons nu?

De dienaar van de Heer maakt het ons duidelijk:

“De zware oordelen, die moesten komen over de onboetvaardige, oorlog, ballingschap, onderdrukking, het verlies van macht en prestige onder de volkeren, **dit alles moest komen om degenen, die in deze de hand van een beledigde God zouden erkennen, tot berouw mocht leiden.** De tien stammen van het noordelijke koninkrijk zouden spoedig worden verspreid onder de volken, en hun steden verlaten gelaten; de vernietigende legers van vijandige volken moesten keer op keer over hun land trekken; ook Jeruzalem moest tenslotte vallen en Juda moest gevankelijk worden weggevoerd; toch moest het Beloofde Land niet voor altijd geheel in de steek worden gelaten. De verzekering van de hemelse bode aan Jesaja was: ‘Doch nog een tiende deel zal daarin zijn, en het zal weerkeren, en zijn om af te weiden; maar gelijk de eik en gelijk de haageik, in welke na de afwerping der bladeren nog steunsel is, alzo zal het heilige zaad het steunsel daarvan zijn’ (vers 13).” –The Review and Herald, 11 maart 1915.

Hoeveel duidelijker verwachten wij, dat de Heer ons de dingen laat zien, die Hij op het punt staat over aarde te brengen? Het was door de verwerping van het door de hemel gezonden licht en ongeloof en afvalligheid, die ervoor zorgden, dat het visioen van Gods oude volk zo onduidelijk werd, dat zij niet in staat waren om de duidelijke waarschuwingen te zien. De dienaar van de Heer legt uit: “Het is niet Gods bedoeling om mensen te dwingen hun goddeloos ongeloof prijs te geven. **Vóór hen liggen licht en duisternis, waarheid en dwaling. Ze moeten zelf beslissen, wat ze zullen aanvaarden.** De menselijke geest is begiftigd met het vermogen om onderscheid te maken tussen goed en kwaad. Het is Gods bedoeling, dat de mensen niet zullen beslissen op grond van een impuls, **maar op grond van het gewicht aan bewijzen, waarvoor ze het ene Schriftgedeelte vergelijken met het andere gedeelte.**” –Bijbelcommentaar, blz. 68.

CONCLUSIE

“Wij hebben een goddelijke Leraar nodig. Opdat de wereld niet in de duisternis zou blijven, in de eeuwige geestelijke nacht, ontmoette God ons in Jezus Christus. Christus is ‘het waarachtige Licht, Hetwelk verlicht een ieder mens, komende in de wereld’ (Johannes 1:9). De verlichting der kennis van de heerlijkheid Gods is geopenbaard ‘in het aangezicht van Jezus Christus’ (2 Korinthe 4:6). Het licht van Christus, verlichtende ons begrip en schijnende op het gezicht van de natuur, stelt ons in staat om nog steeds de les van Gods liefde in Zijn geschapen werken te lezen.” –Testimonies 8, blz. 256.

God wilde niet, dat Zijn volk in geestelijke duisternis bleef. Hij heeft ons de drie engelboodschappen gegeven, toch zijn deze boodschappen in onze handen toegedekt geworden. Hoe? De dienaar van de Heer waarschuwt ons: “Er mag geen afzwakking van de waarheid zijn, geen minachting van de boodschap voor deze tijd. De

boodschap van de derde engel moet worden versterkt en bevestigd. Het achttiende hoofdstuk van Openbaring toont hoe belangrijk het is om de waarheid niet in afgemeten termen, maar met vrijmoedigheid en kracht naar voren te brengen... Er is te veel om heen gedraaid bij de verkondiging van de boodschap van de derde engel. De boodschap is niet zo duidelijk en beslist gegeven als het zou moeten.” –Evangelism, blz. 230. Dus, lezers, daarom is het “Licht”, dat moet schijnen, bijna niet te onderscheiden geworden!

“De derde engelboodschap moet met kracht worden gegeven. De kracht van de verkondiging van de eerste en tweede boodschap moet versterkt worden in de derde. In de Openbaring zegt Johannes van de hemelse boodschapper, die zich verenigt met de derde engel: **‘Ik zag een andere engel afkomen uit de hemel, hebbende grote kracht; en de aarde is verlicht geworden van zijn heerlijkheid.** En hij riep krachtig met een grote stem’ (Openbaring 18:1-2). Wij lopen het gevaar om de boodschap van de derde engel op zo’n onduidelijke manier te verkondigen, dat het geen indruk op de mensen maakt. Er worden zoveel andere belangen ingebracht, dat deze boodschap, die met kracht moet worden verkondigd, saai en stemloos wordt... Terwijl de kerken belijden in Christus te geloven, overtreden zij de wet, die Christus Zelf bij de Sinai heeft verkondigd. De Heer vraagt ons: ‘Verkondig Mijn volk hun overtreding, en het huis van Jakob hun zonden’ (Jesaja 58:1). De bazuin moet een zekere klank geven.” –Testimonies 6, blz. 60.

Geloofsgenoten, wij moeten het gezelschap zijn, dat de profeet Jesaja beschrijft in hoofdstuk 60:1-5. Dit licht, dat God door de inspiratie heeft gegeven, is de fundamentele kracht, die ons naar de kust van de eeuwigheid zal brengen. Ons vertrouwen moet sterker groeien in deze zekere woorden van profetie, anders vallen wij terug en zinken zo laag als in de tijd vóór de reformatie. God wekte de Hervormers op om de inwoners van de aarde te wekken uit hun doodse sluimer, en velen keerden zich af van hun ijdelheden en bijgeloof, van priesters en boetedoeningen, om de levende God te dienen, om in Zijn heilig woord te zoeken naar waarheid als naar verborgen schatten. Zij begonnen ijverig om de mijn van de waarheid te bewerken, om de onzin weg te nemen van de menselijke mening, die de kostbare juwelen van licht had begraven. Maar zodra het werk van de reformatie begon, zocht Satan met vastberadenheid des te ijveriger om de gedachten van mensen te binden in bijgeloof, dwalingen en tradities. Laten wij nooit vergeten, dat het verwaarloosd licht is, wat ons kenmerkt en leidt als de overblijvende gemeente, die wij vinden in Openbaring 19:10, ‘Want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie’ en wij moeten die profetie uitleven.

Moge de Heer ons helpen om door te gaan met het verheffen van het licht, dat ons is toevertrouwd, steeds hoger om de mensen naar het ware Licht der wereld te brengen. Amen.

OP EEN MENSELIJKE CRISIS

door M. Ponce

Toen ik in 1990 mijn praktijk deed als verpleger in een ziekenhuis in mijn thuisstad, had ik de gelegenheid dr. Jorge Kaplan te leren kennen, een grote, zachte man, een cardioloog en chirurg, die als eerste in Zuid-Amerika in 1968 een harttransplantatie had uitgevoerd bij een patiënte. Hij was een persoonlijkheid met een groot aanzien en door zijn kennis en bekwaamheid is hij erin geslaagd honderden patiënten het leven te redden of om hun kwaliteit van leven te verbeteren. De mensen mochten hem graag, en dankzij zijn carrière als arts en zijn menselijke omgang met mensen werd hij in het jaar 2000 tot burgemeester van de stad Viña del Mar gekozen.

Ik had de mogelijkheid om de Bijbel met een van zijn transplantatiepatiënten te bestuderen, die vaak genoeg zijn dankbaarheid tegenover God tot uitdrukking bracht, dat hij, dankzij de hulp van dr. Kaplan en zijn medisch team, een nieuw hart kreeg, zodat hij verder kon leven.

Ditlevensverhaallaatheelduidelijkonzewerkelijkheid zien. Als wij ziek zijn, zoeken wij een dokter op om ons te helpen, en al onze hoop is gericht op de behandeling of de operatie, die ons probleem oplossen moet. Als wij aan de andere kant financiële zorgen hebben, doen wij er alles aan, zodat onze huiselijk economie in balans komt en wij tevreden kunnen zijn. Op zo'n manier proberen wij altijd onze materiële, wat de gezondheid betreft of emotionele behoeften tevreden te stellen en zetten al onze interesses en inspanningen in, benutten alles wat wij aangeboden krijgen.

In de Bijbel vinden wij ook enige berichten, die van mensen vertellen, die op zoek waren.

Het evangelie van Johannes beschrijft in hoofdstuk 3 de ervaring van een man: 'En er was een mens uit de Farizeeën, wiens naam was Nicodémus, een overste der

Joden'. In het boek "De Wens der Eeuwen" hoofdstuk 17, wordt hij beschreven als iemand die "een hoge vertrouwenspositie bij het Joodse volk bekleedde. Hij was goed ontwikkeld en bezat buitengewone talenten. Ook was hij een geëerd lid van het Sanhedrin... Hoewel hij rijk was, geleerd en geëerd was, voelde hij zich op vreemde wijze aangetrokken tot de nederige Nazarener."

Welke gedachten komen in ons op, als wij een succesvol persoon leren kennen? Gewoonlijk brengen wij succes in verband met geluk en denken, dat zo iemand als Nicodémus echt gelukkig moet zijn, zonder echte problemen of zorgen, omdat zijn situatie, zijn aanzien, zijn zelfvertrouwen en zijn stabiele financiële positie hem tot een persoon maken, die "immuun" is voor elke vorm van "crisis". Nicodémus wilde toch graag Jezus leren kennen, wiens leer op de geest van deze bekende en bewonderde Farizeeër grote indruk had gemaakt. Een ander geval, die de evangeliën ons vertellen, is die van een 'rijke jongeling'. Markus 10:17 'Toen Hij uitging op de weg, liep één tot Hem, en voor Hem op de knieën vallende, vroeg Hem: Goede Meester, wat zal ik doen, opdat ik het eeuwige leven beërve?' Het gedrag van deze jongeman, die aan kwam lopen, toont, dat hij oprecht was en het van groot belang vond, wat Jezus hem zei, wat hij nodig had om zijn verlangen te stillen. Zijn respectvolle houding, toen hij voor Jezus knielde, laat zien dat hij erkend had, dat alleen de Zoon van God hem in de 'crisis' van zijn leven kan helpen. Hier is weer een voorbeeld van iemand, die schijnbaar alles had, wat men nodig heeft om gelukkig te zijn: Hij was jong, was rijk en bekleedde een verantwoordelijke positie (zie De Wens der Eeuwen hoofdstuk 57). Wij kunnen er theoretisch van uitgaan, dat het hem aan niets ontbrak, maar vers 21 zegt: 'Jezus hem aanziende, beminde hem, en zeide tot hem: Een ding ontbreekt u'.

Hoe vaak proberen wij onze behoeften te vervullen met onze eigen middelen? Wij streven ernaar om al onze materiële wensen te vervullen. Velen studeren al jaren en investeren veel geld in een diploma, waarmee zij veel geld kunnen verdienen. Dan verwerven zij materiële bezittingen, bewegen zich regelmatig in de vriendenkring van hetzelfde niveau, hebben plezier, reizen rond de wereld en genieten de voordelen, die worden geboden aan succesvolle mensen. Aan de ene kant is het rechtmatig een hoge opleiding na te streven, om een mooi huis of een comfortabele auto te bezitten, maar aan de andere kant is het zeer triest om te zien, dat veel mensen, die schijnbaar 'alles hebben, wat zij willen', innerlijk zo leeg zijn, dat de leegte niet kan worden gevuld met alle goederen, die zij bezitten. Zij zijn mensen in de 'crisis'.

In het geval van de rijke jongeling lezen wij in Markus 10:22: 'Maar hij, treurig geworden zijnde over dat woord, ging bedroefd weg, want hij had vele goederen'. Ondanks het verlangen van Jezus om op hem te kunnen rekenen voor het werk van het evangelie, trok hij zich bedroefd terug, zonder de oplossing voor zijn crisis te aanvaarden. Hij ging voor altijd weg ...

Bij Nicodémus was het anders. Toen hij voor de gekruisigde Jezus stond, voerden zijn gedachten hem terug naar het moment van zijn privégesprek met de Heiland, en in zijn gedachten kregen de woorden van Johannes 3:14-15 tenslotte betekenis: 'En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, also moet de Zoon des Mensen verhoogd worden. Opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe'. Nu, toen hij Jezus aan het kruis zag, begreep en aanvaardde hij, dat het antwoord op al zijn behoeften was: 'Christus is onder u, de hoop der heerlijkheid' (Kolossensen 1:27). Hij begreep, dat zijn geloofsblik op Christus gericht moest zijn, en gelijk als de mensen werden genezen, die gebeten werden door de vurige slangen in de woestijn en naar de koperen slang keken, die Mozes opgericht had, zo zou hij ook bevrijd worden van het dodelijke gif van de zonde.

Beste lezer overweeg zorgvuldig de woorden van 1 Petrus 1:18-20: 'Wetende dat gij niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost zijt uit uw ijdele wandeling, die u van de vaders overgeleverd is, maar door het dierbaar bloed van Christus, als van een onbestraffelijk en onbevlekt Lam, die wel voorgekend is geweest vóór de grondlegging der wereld, maar geopenbaard is in deze laatste tijden om uwentwil'. Zo is Christus het hemelse antwoord op de menselijke crisis. Tevergeefs zoekt de mens de oplossing voor zijn problemen bij andere bronnen. De enige oplossing voor onze crisis, wat die ook moge zijn, is in Jezus Christus.

Aan het einde van dr. Kaplans interessante leven was een probleem, iets wat hij niet kon oplossen, iets wat hij voor velen had gedaan, maar voor zichzelf niet kon doen. In april 2009, op 83-jarige leeftijd, faalde zijn hart en stopte met kloppen. Het was op de een of andere

manier moeilijk te begrijpen, hoe iemand, die zoveel wist over de structuur en de functies van het hart, toch was gestorven door een fout in zijn eigen hart.

Hoe vaak proberen wij, die de weg en de oplossing voor al onze noden kennen, om ons geweten te kalmeren en ons met het leven, dat wij leiden, tevreden te stellen. Sommigen van ons, die ons geloof al vele jaren of zelfs gedurende het hele leven kennen, hebben het gevoel, dat alles in orde is, omdat zij regelmatig de gemeente bezoeken, de Sabbat houden, strikte vegetariërs zijn of trouw tienden geven en zoals de rijke jongeling zeggen: 'Ik heb al deze dingen onderhouden van mijn jonkheid af' (Markus 10:20). Kennelijk is er geen 'crisis', maar Jezus zegt ons: 'Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande van uw naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt' (Openbaring 3:18). Jezus kent ons en weet, dat ons 'één ding ontbreekt', en biedt ons met grote liefde aan om aan onze behoefte te voldoen.

De ervaring waartoe Jezus ons wil leiden, is zeer diep. Hij zegt ons door Salomo: 'Mijn zoon, geef mij uw hart, en laat uw ogen mijn wegen bewaren' (Spreuken 23:26). Hij wenst, dat onze godsdienstige praktijken en de uiterlijke veranderingen, die de waarheid in ons leven bewerkstelligt, geboren uit een wedergeboren, nieuw hart, een hart van vlees, niet van steen (Ezechiël 36:26-28), geplant door de goddelijke Geneesheer. Mogen wij naar Jezus kijken en erop vertrouwen, dat Hij het hemelse antwoord op onze behoeften is.

DIAGNOSE:

ONDERVOED

door H. Woywod

Een patiënt komt bij de dokter en klaagt over verschillende symptomen, die hem bezighouden. Hij beschrijft de dokter, hoe hij lijdt aan constante vermoeidheid, gebrek aan motivatie en een gebrek aan energie.

De arts vraagt de patiënt naar zijn gewoontes om uit te zoeken, waar de oorzaak van zijn slechte toestand ligt.

Als resultaat van het onderzoek blijkt, dat de patiënt aan ondervoeding lijdt. “Hoe is dit mogelijk? Wij hebben toch zoveel te eten, wij leven niet in een arm land, waar de mensen groot gebrek hebben”, antwoordt de patiënt.

De arts verzekert en antwoordt: “Uw ondervoeding is gebaseerd op een gebrek aan essentiële vitaminen en mineralen, die het lichaam dringend nodig heeft om te leven. Als deze niet aan het lichaam worden toegevoegd, leidt dit tot bloedarmoede, wat leidt tot verdere tekorten”.

Lichaam, ziel en geest, deze drie vormen een prachtige eenheid, die de Schepper heeft bedoeld. Zou het kunnen, dat wij ook moeten vaststellen, dat wij in ons dagelijks leven de nodige energie missen? Dat wij nog meer missen, dat wij eten en ons toch krachteloos voelen? Als wij verder nadenken, moeten wij ons afvragen: Wat eet ik en hoeveel? Is het misschien alleen maagvulling? Veel christenen proberen te overleven op fastfood, maar dit leidt duidelijk tot ondervoeding.

In het geestelijke leven is het precies hetzelfde: Als ik niet eet, heb ik duidelijk geen kracht, geen vreugde, geen hoop, geen geloof en geen liefde.

In het evangelie van Lukas wordt van Jezus vermeld, dat Hij reisde, maar ook stopte en bad.

Voor mij is dit een uitnodiging om het net zoals Jezus

te doen. Wij allen zijn onderweg een dag, een week, een maand en een jaar, een heel leven.

Daarbij kunnen wij gedreven worden, die van de ene taak naar de andere gaan, van de ene afspraak naar de volgende. Men bestuurt alleen nog maar. Het dagelijkse leven, het werk, de stress vullen het te kort niet aan en stilt de honger niet. Satan probeert voortdurend te voorkomen, dat wij gemeenschap hebben met Jezus, onze Verlosser.

HOE KUNNEN WIJ ONDERWEG STOPPEN?

Voor sommigen is het een kleine pauze tussen telefoontjes en gesprekken, bij anderen een korte pauze en opzien naar Jezus voor en na het winkelen of koken, tussen de lessen op school of vergaderingen. Stoppen en bidden, dat is wat ook onze Heere Jezus in het dagelijks leven nodig had.

En wij? Om het contact met onze hemelse Vader niet te verliezen en om Zijn kracht te ontvangen mogen ook wij stoppen en bidden. Van Hem komt alles, wat wij nodig hebben. Daarom: Maak een stop met Jezus in het dagelijks leven.

Om niet te lijden aan een symptomen van gebrek hebben wij de juiste voeding nodig: 's Morgens en 's avonds onze aandacht houden, innig bidden, verbonden blijven door het lezen van het Woord van God.

De profeet Jeremia kon zeggen: ‘Toen Uw woorden gevonden zijn, zo heb ik ze opgegeten’ (Jeremia 15:16).

Jezus kon de vijand tegemoet treden en zeggen: ‘De mens zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door de mond Gods uitgaat!’ (Matthéüs 4:4). Hij zei ook: ‘Ik ben het levende Brood, dat uit de hemel

neergedaald is. Zo iemand van dit brood eet, die zal in eeuwigheid leven' (Johannes 6:51).

Voor onze geestelijke gezondheid is het heel belangrijk dagelijks de juiste voeding tot ons te nemen, dat wil zeggen om de verbinding met Jezus te onderhouden. Hiervoor hebben wij nodig:

Bidden

Bijbellezen

Overdenken wat wij hebben gelezen

Getuigen

Naleven

David getuigt, hoe belangrijk Gods woord voor hem is: 'Hoe zoet zijn Uw redenen mijn gehemelte geweest, meer dan honing in mijn mond. Uit Uw boeken krijg ik verstand. Daarom haat ik alle leugenpaden. Uw woord is een lamp voor mijn voet, en een licht voor mijn pad' (Psalm 119:103-105).

Alles wat ons belast of ziek maakt, onze zorgen, maar ook onze vreugde, mogen wij in gebed aan de Heer zeggen. Wij mogen ook zeker het antwoord verwachten en de Heer op Zijn woord nemen.

De profeet Amos spreekt van een honger naar het woord van God, van een verlangen, dat ons beweegt om de Heer te zoeken. Dit is een honger om in gemeenschap met Jezus te zijn, om van Hem te leren. Hem te vertrouwen en naar Hem op te zien. Paulus zegt: 'Ziende op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus...' (Hebreeënen 12:2).

"Zoekt de Heer elke dag en keert u tot Hem, kies uit eigen wil vrijheid en vreugde in God, volg met een blij hart Zijn genadige roep en neem het juk van Christus, het juk der gehoorzaamheid en dienstbaarheid op u, dan zal al uw klagen verstommen, al uw problemen

worden verholpen, alle moeilijke puzzels opgelost, die tot nu toe niet op te lossen waren." –Botschafter der Hoffnung, blz. 113.

David kon uit ervaring zeggen: 'Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen, also schreeuwt mijn ziel tot U, o God' (Psalm 42:2). Wij moeten hongerig zijn naar het woord des levens en de gemeenschap met God. Wij mogen van Zijn volheid nemen, die in Christus woont en geen grenzen kent.

"Niet dat, wat u vandaag of morgen kunt doen, geeft u succes, maar wat de Heer voor u kan doen. Wij moeten veel minder vertrouwen op menselijke vaardigheden, maar veel meer op dat, wat God voor elke gelovige ziel kan doen. Hij verlangt naar uw gelovig uitgestrekte handen. Hij wil, dat u grote dingen van Hem verwacht. Hij verlangt ernaar om u de aardse en geestelijke dingen te schenken. Hij kan de geest opleiden en tact en geschiktheid geven." –Botschafter der Hoffnung, blz. 113.

Het prachtige lied 'Nader mijn God bij u' (zie Gezangen Zions nr. 174) werd geschreven door Sarah Flower Adams. Dit lied werd ontelbare keren gezongen bij tegenslagen, begrafenissen, privé of openbaar. Daarin wordt het verlangen uitgedrukt om in de nabijheid van God te zijn. Ook als u dit lied leest en verdriet hebt, omdat de toekomst donker voor u ligt, kunt u er zeker van zijn, dat de nabijheid van God, die u zoekt, u niet zal teleurstellen.

Het is de moeite waard juist in een hectische en stressvolle tijd bij God tot rust te komen, bij Hem kracht te tanken, bij Hem de woorden des levens te eten en Zijn liefde in Zijn offer voor ons aan het kruis te erkennen.

PLEZIER HEBBEN IN HET ZIJN VAN EEN VRIEND

Ik wou, dat wij iets leuks te doen hadden”, zuchtte de elfjarige Ricky, met zijn sproeten-neus stevig gedrukt tegen de ruit.

“Heb je je huiswerk al afgemaakt?” vroeg moeder, opkijkend van haar naaiwerk.

“Natuurlijk. Nu ben ik klaar voor iets anders”.

“Omdat je je klusjes voor vandaag al hebt gedaan, waarom bid je niet, dat God je tonen wil, hoe je het best je vrije tijd kunt gebruiken?” stelde moeder voor.

“Oké”, zei Ricky.

Een paar minuten later klonk het schelle stemmetje van de negen jaar oude Judy door de woonkamer. “Mam, pap, kijk naar de straat beneden!” riep zij.

“Wat is er, schat?” vroeg moeder.

Rennend terug naar het raam kondigde Ricky aan: “Een verhuishwagen! Geen slecht uitziend voertuig, hoor!”

“Maar kijk eens naar de lelijke, oude auto, waar de mensen in rijden. Hebben zij niets beters dan dat?” zei Judy.

“Interessant”, mijmerde papa, toen hij het raam naderde.

“Het lijkt erop, dat zij daadwerkelijk naar het huis van de oude Peterson verhuizen. Dat staat al maandenlang leeg. Mooi, nu kunnen zij het een beetje opknappen en het opgedroogde onkruid eindelijk wegdoen”.

“Mam, kijk! Zij hebben een klein meisje. Maar wat draagt zij vreemde oude kleren?... Hmmm... Ik niet weet of ik haar echt leuk zal vinden!” zei Judy.

“O, o”, stotterde Ricky, “De jongen zit in een ... rolstoel! Deze kinderen zullen niet leuk zijn om mee te spelen ...”

“Nu kinderen”, zei vader. “Denk even na. Is dit de manier, waarop Jezus nieuwe burens zou verwelkomen in Zijn huizenblok?”

De kinderen dachten even na.

“Nou, niet precies”, gaf Judy toe.

“Maar papa”, zei Ricky, “Wat kunnen wij doen, zodat de nieuwe burens zich welkom voelen?”

“Na een lange reis zijn zij misschien moe, hongerig

en dorstig”, zei moeder.

“Laten wij wat vruchtensap en boterhammen met pindakaas en jam naar hen brengen!” riep Judy vreugdevol uit.

“Dat is een mooi begin”, glimlachte moeder. “Pap”, merkte Ricky op, “ik zie geen vader in de auto. Er is alleen een jong uitziende dame met de jongen en het meisje, en een echte oude opa-achtige man, die de gehuurde wagen reed voor hen. Kan zijn ..., misschien moeten wij hen een handje helpen bij het uitladen”.

“Ik vind, dat een uitstekend idee, zoon”, stemde papa in. “En nadat al hun spullen zijn uitgepakt, kunnen wij plannen om te helpen met het oude onkruid”.

“Mam, de Heer is goed. Misschien zou de mooie roze jurk, die tante Sue mij gaf, dat meisje precies passen”, zei Judy. “En weet u wat nog meer?”

“Wat liefde?”

“Ricky’s gebed om iets leuks te doen is beantwoord!”

“Ja”, zei Ricky. “En nu dat je het zegt, onze Bijbelse herinneringsvers voor deze week was: ‘Die zijn naaste veracht, zondigt; maar die zich over de nederigen ontfermt, die is welgelukzalig’ (Spreuken 14:21). Dat is nu echt van belang, wij krijgen een kans om ons vers uit te leven! Ik vind het fijn, wanneer dat gebeurt!”

-BHM

Conferentie Oberbernhards (Duitsland) mei 2018

Wij nodigen u graag uit voor de herfst conferentie in Duitsland die zal plaatsvinden van 28-30 september 2018. U zult nieuwe mensen ontmoeten in een gemoedelijke sfeer.

U kunt zich aanmelden op <https://www.sdarm-url.eu/Conferentie>

